

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1396

17.05.2019

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Денисенка А. П., оголошений на засіданні Верховної Ради України 17 травня 2019 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

1396

**НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
ДЕНИСЕНКО АНАТОЛІЙ ПЕТРОВИЧ**

01021, м. Київ, вул. Грушевського, 5

Вих. № 577/05-19
«15» травня 2019 р.

Прем'єр-Міністру України
Гройсману В.Б.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Щодо розробки комплексної державної стратегії розвитку української промисловості та необхідності врегулювання питання зі значним спадом промисловості в Україні

Шановний Володимире Борисовичу!

На даний час в Україні фіксується значне падіння обсягів промислового виробництва у порівнянні з аналогічним періодом 2018 року. Такий самий спад вже був зафіксований у 2015 році.

Зменшення обсягів промислового виробництва значно знизилися у 4 кварталі 2018, що на 0,4% менше з аналогічним періодом 2017 року. Темпи зниження промисловості стали й ще більше прискорюватися на початку поточного року. За офіційними статистичними даними, у січні 2019 рівень промисловості знизився в мінус 3,3% (до січня 2018). Та якщо порівняти з груднем 2018 – скорочення складає 13,8%.

У свою чергу спостерігається і спад у видобувній та переробній промисловості, порівнюючи з січнем 2018 – мінус 4,3%, а у порівнянні з груднем минулого року – майже на 16%.

Харчопром, виробництво деяких будматеріалів, легпром та інше також зазнали скорочення виробництва на 5,5% (до січня 2018), порівнюючи з груднем 2018 на 20,5%.

І лише у напрямку «Постачання електроенергії, газу, пари та кондиціонованого повітря» відбулося збільшення виробництва при порівнянні з січнем 2018 на 1,3%. Однак порівнюючи з груднем минулого року також зафіксовано зменшення на 2,9%.

Безперечно, є промислові галузі, в яких поки що все відносно непогано: фармацевтика (зростання в січні - 6,6%), виробництво будівельних металоконструкцій (16,3%), виробництво труб і профілів зі сталі (зростання на 6,7%), скляне виробництво (плюс 4,3%). Однак сегментів, які

прискореними кроками йдуть в мінус, нажаль помітно більше, ніж тих, що в плюсі.

Причин, які вплинули на вітчизняну промисловість декілька, вони не нові, але якщо їх не вирішити це призведе до критичного стану української економіки в цілому.

Це й посилення протекціоністської політики в більшості держав (Німеччина, США та інші) з розвиненою економікою. Українські експортери оперативного переорієнтуватися на інші ринки збуту не можуть, від цього сильно втрачають, через відсутність сучасних технологій, в тому числі.

Також, українським виробникам, які в останні два роки почали освоювати нові для себе європейські ринки збуту, дуже складно на них закріпитися.

Подорожчання електроенергії, газу, послуг транспортування та інше віддзеркалюється на зростанні собівартість української експортної продукції (в тому числі через подорожчання газу, електроенергії, транспортної складової). "А так як наші товари в більшість випадків продає саме ціна, тому продукція багатьох підприємств ризикує стати непрохідною на світовому ринку.

Масова трудова міграція в нашій країні не тільки негативно впливає на конкурентоспроможність вітчизняної промисловості (зриваються терміни реалізації проектів, підприємства не мають можливості адекватно зреагувати на нові тенденції), а й призводить до скорочення обсягу внутрішнього споживання.

Для багатьох українських підприємств одночасно скорочуються і внутрішній, і зовнішній ринки збуту.

Не зважаючи на збільшення у продовж останніх років заробітних плат українців, їх основна частина направлена на сплату за комунальні послуги, що майже щомісячно зростають, і лише трохи вони витрачають на покупки. Тому купівельна спроможність і не збільшується.

З цієї ж причини падає виробництво не лише продуктів харчування, а й товарів масового попиту – українським громадянам просто нема за що все це купувати. Люди не здійснюють багато дорогих покупок, не ремонтують свої приватні оселі. Купуючи їжу та одяг віддають перевагу більш дешевому (секонд-хенд) та менш якісному. У свою чергу це призводить і до скорочення українського бізнесу.

Ще одною тривожною складовою є зростання імпортного товару на українському ринку з витісненням вітчизняного. Підписавши Угоду про асоціацію з ЄС, Україна відкрила кордони для європейської продукції, яка ввозиться до України без мит або з мінімальними митами. Та українська влада чомусь не потурбувалась про адаптацію до нових реалій українських виробників, зробивши лише акцент на зростанні українського експорту в ЄС.

За офіційною інформацією, за 11 місяців 2018 року експорт товарів з України склав близько \$ 43,2 млрд, що на 9,9% більше, ніж за аналогічний період 2017 року. А імпорт за цей час виріс на 16,7% - до \$ 52,1 млрд. Таким чином, негативне торговельне сальдо склало близько \$ 8,9 млрд, що на 66,6% більше, ніж в 2017 році.

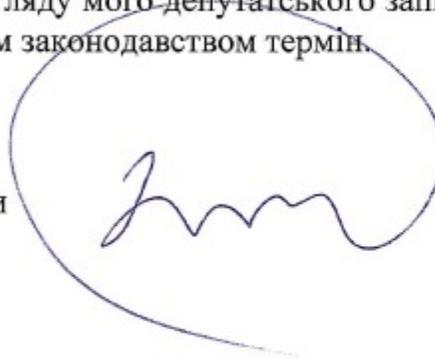
Тому, без розробки комплексної державної стратегії розвитку української промисловості існуюча ситуація не зможе знайти позитивного вирішення.

Відповідно затвердженого Державного бюджету на поточний рік, чергове зростання ВВП повинно бути у 3%, при зростанні експорт на 13%, а промисловість - на 4%. Однак, якщо у промисловій галузі це не відбудеться, ці показники будуть з мінусом, ВВП навряд досягне відмітки більше ніж 2%. Все це неодмінно призведе до скорочення персоналу, урізання заробітних плат та закриття підприємств.

Виходячи з вищевикладеного, керуючись ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу Вас повідомити мене, які саме важелі впливу Уряд планує запровадити для врегулювання питання щодо зростання української промисловості в цілому.

Про результати розгляду мого депутатського запиту прошу повідомити мене у визначений чинним законодавством термін.

З повагою,
народний депутат України

А.П. Денисенко
(посв. № 371)